

en flor», sempre havia sentit curiositat per saber quines concomitancies hi havia entre els difunts i els ametllers. No he arribat a esbrinar-ho però, en canvi, he descobert la meravella dels ametllers florits, sota un cel esplèndid i les calmes de gener. Camí del port d'Andratx, els ametllers s'escampaven florits, com una nevada vegetal, mansueta i plana. Després, al port, hem observat els moviments de dos bous de pesca que, carregats de gent i paciència, es disposaven a sortir a mar. Contemplar el treball dels altres, sota un sol de gener en calma, és un passatemps selecte, digne dels esperits elevats.

Ha acabat la cerimònia de la nostra visita, amb un llenguada a la meunier, per si les mosques. I dic per si les mosques perquè la quantitat de mosques que ens han visitat durant l'àpat, ha estat excepcional. Es veu que durant les calmes de gener, a Mallorca, tot està permès: fins i tot les mosques.

11 Haviem de visitar Sa Dragonera per veure sobre el terreny l'illot que ha estat escenari de tantes batalles —qui sap si perdudes— contra el corc implacable de la urbanització. Per arribar-hi cal passar per una carretera tortuosa, d'agradables divagacions entre pins i, naturalment, ametllers en flor. Finalment, Sa Dragonera: illot feréstec, de llom corbat com un animal de pedra, adormit al sol.

Ací, comença la Serra de Tramuntana. Quin nom tan nostre! Quin nom que porta ressons d'Empordà, de bufarut inclement sobre teulades! A la Serra de Tramuntana, hi havia crestes nevades, d'una respectable personalitat. Qui pogués pensar que Mallorca és una illeta plana i aplanada, hauria de veure les seves muntanyes nevades, i solemnes. És clar que això només es pot veure a l'hivern, si pot ser, recordeu-vos-en, durant les calmes de gener.

12 De petit, jo diria que des de sempre, he llegit amb devoció immensa el poema de Costa i Llobera, «El pi de Formentor»:

*Mon cor estima un arbre! Més vell que l'olivera
més poderós que el roure, més verd que el taronger...*

O sigui que hem anat a veure el pi de Formentor. És clar, no l'hem trobat. N'hi ha massa per conèixer, entre tots, quin era el pi que tenia el cor robat a mossèn Costa. Però el viatge ha valgut la pena. Hem arribat al far per entre un camí que vorejava una mar inquieta, sota un sol de migdia, que enlluernava. Feia vent i el mar es trencava contra tot amb una escuma llarga i blanca. Ens hem aturat a fer les fotografies pròpies del cas, esguardant la blavor que es perdia a l'infinit entre una calitja tènue

i esfilagarsada. Hem arribat al far, pràcticament solitari. Potser hi havia mitja dotzena de persones. Cal anar a Mallorca quan hi ha poca gent si voleu esbrinar el seu encant primari i divers. Sovint, una quantitat excessiva d'humans pot arribar a engolir el paisatge. Avui, solitaris, el far i el panorama eren al seu lloc. Quan hem marxat, sota el sol del migdia i el vent del nord-est, he volgut repetir els versos:

*Oh, sí, que quan a lloure bramulen les ventades
i sembla entre l'escuma que tombi el seu penyal,
llavors ell riu i canta més fort que les onades...*

Jo no sé si, avui, que feia vent, i el mar era escuma entre penyals, els pins també cantaven. En tot cas, si el poeta un dia els va sentir, ho haurem de creure. Al cap i a la fi, ben garbellat, sempre resulta que els poetes tenen raó.

Jaume Farriol

PAPERERIA BONET

MATERIAL ESCOLAR

Carteres
Carpetes...

MATERIAL D'OFICINA

Arxivadors
Objectes d'escriptori

LLIBRES INFANTILS

MÀQUINES D'ESCRIBRE PORTÀTILS

JOCS I JOGUINES

Telèfon 844 80 05

Can Galobart

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Humor

-NOMÉS DIXÒ HAS ACONSEGUIT AMB EL TEU REFORÇ A LA CAMPANYA ELECTORAL DEL PAÍS BASC? CREU-ME, ALS UCEDISTES CATALANS NO ELS REFORCIS.

